

Свестрани маестро

Као да имам тастер у рукама – каже Јован Адамов, композитор, диригент, аранжер, музички продуцент и инжењер машинства... – Када су ме „произвели“, заборавили су да уграде „стоп“. Свој низ успеха започео је на Опатији 1964. песмом „Нека то не буде у пролеће“

Са Мињом Суботом у „Музичком тобогану“

Знајте ону йесму „Тачно у йодне“, йредлажем једно дружење йаочно у йодне.
– Значи, долазиће у Београд?
– Да, следеће недеље – йоћврђује Јован Адамов.

У пратњи старије ћерке Тамаре Адамов Петивић посетио је нашу редакцију. Тог фебруарског дана у Београду се окупила дружина „Музичког тобогана“. Многе знане песме Јована Адамова доживеле су извођење у популарној дејој емисији, а старија ћерка одрасла уз „Тобоган“ и такмичила се у њему.

Јован Адамов је инжењер машинства, али за широку јавност је пре свега композитор, диригент, аранжер, музички продуцент. Дириговао је многим фестивалским оркестрима.

Победнички низ успеха започео је на Опатији 1964. песмом „Нека то не буде у пролеће“. Три године касније, поново на Опатији, тријумфовао је с песмом „Мало речи треба кад се воли“. Низао је успехе на фестивалима у Београду, Сплиту, Сарајево, Загребу... свету. Баштини више од 1.500 сопствених композиција, од којих су многе објављене. За стваралачки рад добио је бројна признања. Цео радни век радио је у РТ Војводина, од 1961. до 2000. Шаљиво каже, „биле су то три фирме, а увек иста канцеларија“. Више од 20 година био је диригент и аранжер „Биг бенда“ РТ Нови Сад. Данас је члан Управног одбора РТ Војводина.

Ћерка Тамара је диригент, води три хора и два оркестра (Свети Стефан Дечански, Хор и симфонијски оркестар „Орфелин“ и Хор и симфонијски оркестар музичке школе „Исидор Бајић“), део је многих међународних пројеката. Стасала је у озбиљног музичара, поносни отац вели да је нотни зборник „Српски Божић“, с њеним потписом, јединствено дело на 300 страница с божићним песма врхних српских композитора инспирисаних богатим фолклором и музичком традицијом.

– Има индикација да се обнови „Музички тобоган“ – наставља своје казивање маестро

Јован Адамов. – И то ме радује! Ова музичка авантура трајала је дугих 20 година, а за то време многе генерације су одрасле уз наше недељно поподне. Сви ми који смо радили на „Тобогану“, то смочинили са задовољством и са много савести. Једном годишње знаће су одмеравали и песници „из читанке“: Љубивоје Ршумовић, Перо Зубац, Добрица Ерић, Драган Лукић, Мика Антић, Мирослав Настасијевић... Емисија је обновљена 2007. и 2008. Сада је поново заинтересована РТ Војводина. Невоља је то што нема великог телевизијског студија, неопходног за гламур. Снимање је планирано у априлу. Видећемо...

Иза леђа повисилице

Вредан, радан, пун елана, Јован Адамов с поносом каже да је програм РТ Војводина знатно унапређен.

Противи се лиценцим програмима, волео би да гледаоци добију серију еми-

Препоручује серију „Вера и завера“

Наш саговорник поручује да не пропустимо нову драмску серију „Вера и завера“, која је својеврсни омаж великом војвођанском писцу Александру Тишми. Емитоваће се од марта. Снимана је у аутентичном амбијенту. Борис Ковач је написао музику. Јован Адамов не воли лиценце, више је за домаћи производ, домаћу памет, домаћу књижевност, наше глумце, новосадске, београдске...

сија о тамбурашима. За њега је тамбура нови покрет. Окупио је најбоље тамбураше. Уметнички је директор Светске тамбурашке асоцијације, а Јован Пејчић њен оснивач. У Дероњама, селу с највише музичара по становнику, организовали су „Тамбурица фест“, који је у међувремену

прерастао у асоцијацију и преселио се у Нови Сад.

Има ли снаге за све то?

– Као да имам тастер у рукама – шаљиво вели и кроз смех додаје: – Када су ме „произвели“, заборавили су да уграде „стоп“.

Звони му мобилни телефон, он се извињава и одговара на позив: „Јуно поткивано...“

– Бака Јулишка била је Мађарица. У нашој кући се говори и мађарски – објашњава Тамара.

У ваздуху се осећа много љубави, оне породичне.

– Отац вас је „заразио“ музиком?

– Ништа није било на силу! – без оклевања узвраћа она.

Док отац разговара, препричава нам шаљиву досетку музичара који су свирали за „Тобоган“. Њен отац је на лицу места исписивао ноте, музичару су то знали па су вребали да, док је разговарао с Мињом Суботом, допишу повисилице.

– Никада им није замерао. Све је била игра.

Распитујемо се како је маестро почео да ради у ТВ Нови Сад...

– Читао сам да у свету човек промени најмање десет занимања и радних места. Започео сам каријеру у Радио Новом Саду. Радио сам и студирао машинство. Свирао сам бас у „Биг бенду“, заменио колегу који је отишао у војску. Када се вратио, позвали су ме у мали професионални састав и упослили као музичког продуцента. Знате ли да сам ја музички продуцент с решењем број један? У то време још није било музичке продукције. А ја нисам имао ни кучета, ни мачета, Радио ми је био други дом. Родом сам из Чоке. Мој газда био је строг. Да се не би трошила струја, забрањено је да се укључује други бојлер. Срећом, имали смо купатило у Радију и могао сам да се туширам. Ма, свега је тамо било. Уведено је тада награђивање, добијете осамдесет посто загарантоване плате, а двадесет посто варијабилу. Али то не значи да ћете бити срећни добитник. Све је ишло у заједничку корпу.

– Како сте пролазили?

– Толико добро да сам могао да покупи целу корпу. Зато су одлучили да повећају наградни фонд за још двадесет одсто, и то сам пребацивао. Увређени музички уредници затражили су да будем одстрањен из редакције. Случај је решен тако што је основана редакција музичке продукције у којој сам био први музички продуцент.

– Много сте радили за децу: „Музички тобоган“, „Фазони и форс“, „Змајеве дечје игре“...?

– У време када сам почињао да пишем дечју музику, у Београду се тиме бавио Миодраг Илић Бели. Родиле су ми се ћерке, пошле у вртић и пожале ми се васпитачице. „Немамо ништа ново. Неће деца да слушају “Ћиха, ђиха, четири ноге...“ „Шта год

да донесете од стихова, компоноваћу”, рекао сам. Оне су ми отвориле очи, дечја музика није само забавна, већ мора да подучава. Када напишете стих „печен кестен стиже, стигла је јесен“, уз такву асоцијацију дечја машта може свашта. У том добу сам много музике написао за дечје песме.

– Многих се не сећа – тврди његова ћерка – чувају се у библиотекама, школама, ▶

USLUGE ZA ŽENE

Do 50% popusta na zdravstvene usluge za žene u svim MediGroup domovima zdravlja.

MEDIGROUP
DOM ZDRAVLJA BULEVAR

MEDIGROUP
DOM ZDRAVLJA D'ROSE

MEDIGROUP
DOM ZDRAVLJA JEDRO

medigroup.rs
☎ 011 40 40 100

11600816-4

разним институцијама. Писао је и музику за филмове, позоришне комаде, за слетске вежбе и гимнастичаре. Супруга Наташа била је гимнастичарка „Партизана”. Присећа се да су главни уредници били дечји књижевници. За време легендарног уредника Мирослава Настасијевића настала је луткарска серија „Луткомендија”. Настасијевић је с Мињом Суботом покренуо „Музички тобоган”.

– Много тога сам радио у животу! Удружење композитора Војводине је оштампало сто мојих песама, а у припреми су још две књиге, са исто толико.

Вечити младић

У својим седамдесетим годинама користи компјутерски програм за израду нота.

– Пуно сам нота побацио. Све оно што сам сматрао занимљивијим похранио сам у компјутер. Писао сам за Здравка Чолића, Неду Украден, Оливера Драгојевић, Бисеру и Сенку Велетанлић, Наду Кнежевић, Габи Новак, Љиљану Петровић, Кемала Монтена, „Корни” групу, „Рибљу чорбу”... Више не знам како сам приволо ове врсне солисте на привремени рад у дечјој музици. ПГП РТБ издао је црну лонг-плеј плочу која је раритет. Пуно се радило. Ујутро да не будим своје друштво, крећем на пут, отворим фиоку и под прстима избројим две чарапе. У току дана осетим да су се срзале. Погледам: једна сива, друга браон.

– Успехе сте почели да нижете од Опатије?

– Не – исправља – од Омладинског фестивала у Суботици, где сам наступио као млади композитор. Са улице се није могло стићи до Опатијског фестивала. Он је био резервисан за звезде. Храбро сам слао композиције на Омладински фестивал. Основао га је и водио чика Јошка Ковач, отац Корнелија Ковача. Чика Јошка је дириговао, ја у почетку свирао бас у оркестру. Е, ту сам добио прву награду, у Суботици је каријеру започела плејада извођача из бивше Југославије. Шест година сам био уметнички директор фестивала. Пре мене је то био Александар Кораћ. Бескрајно добар човек, сјајан композитор. Ја сам наставио тамо где је Александар Кораћ стао. То је време процвата, заблистали су на позорници Јосипа Лисац, „Парни ваљак”, „Леб и со”, Неда Украден је била млада солисткиња групе „Камен на камен”. Постоје многе књиге написане у новије време, енциклопедије, али зачудо нигде се музички продуценти не помињу. Као да су певачи сами настали. И „Битлси” не би постали то што јесу да их нису подржали продуценти. „Леб и сол” и „Парни ваљак” су прву лопгплејку снимили у Новом Саду.

Сматра да је то што су писали новинари утицало да буде примљена његова песму „Нека то не буде у пролеће” на фестивалу у Опатији. Песму је певала је Љиљана Петровић.

За песму „Мало речи треба кад се воли”, коју је отпевала Габи Новак, добио је прву награду публике и – тросед. Врло му је драга победа с песмом „Хеј, војници, ва-

Породица Адамов

Рецепт за домаће кобасице

Уzeti десет килограма свињског меса (најбоље од плећке јер она има довољно масноће) и крупно самлети (најбоље је однос осам килограма меса и два килограма чисте тврде масноће). Додати 20 до 25 декаграма соли, 15 декаграма слатке алевје паприке, пет до шест декаграма бибера, седам декаграма белог лука, домаћег – млевеног (никако у праху), љуте млевене паприке по укусу и један декаграм кима.

Млевено месо с додатком зачина добро умесити пре пуњења у природно црево. Да би се лакше месило, на 10 килограма млевеног меса сипати око три децилитра млаке воде. Готове кобасице оставити на хладном 24 сата да се осуше пре димљења.

Напомена: купити мало више црева, јер понекад пукну при пуњењу. Рачуна се 800 грама меса на метар црева.

Свеже димљене и барене кобасице са свежје ренданим реном, домаћи хлеб и хладан шприцер... Што остане, окачити на хладно, с мало промаје, да се што пре просуши, па оштар нож у руке... Све што се брзо не потроши, ставити у замрзивач да не дехидрира и стврдне се.

здухопловци” на фестивалу армијских песама у Београду.

– Да ли су се ноте лако низале на папиру?

– Наравно. Колико вама треба да изговорите, за исто то време ја запишем. Да су кроз нашу кућу пролазили банкарски, сада бих, вероватно, имао приватну банку. Сарађивао бих с Рокфелерима, Ротшил-дима...

Мамина маковњача

Кућа породице Адамов је одувек отворена за музичаре. Мама Јулишка је била сјајна куварница, По мишљењу бројних пријатеља – првак света за пилећи паприкаш. Драган Лаковић је гинуо за Јулишкиним маковњачама са сувим грождем. Оливер Драгојевић је био њихов редовни гост, сарађивали су у „Жељотеци” и „Тобогану”.

– Моји родитељи су били запослени у винарији „Чока”. Отац Светозар био је багвар, а мама је радила на производњи и неговању вина. Док смо свирали по Војводини, јавим се мама Јулишки да долазимо на вечеру и у десет увече дочекала би нас на столу жута супа с дугачким резанцима, шницла са сосом, компот. У Војводини када неко дође у кућу не може да оде а да га нисте послужили.

Испричао је како се бори против стваралачке кризе. Обрађује дрво и гвожђе, ку-

Са Љиљаном Петровић

ва одличан пекмез од вишања и трешања, прави домаће кобасице, за које има најбољи рецепт.

– Кад нешто од тога направим, уђем у студио и као да месец дана нисам писао. Код аранжмана је битно да имате добар увод и добар завршетак, остало је ствар заната. Тамари сам направио кухињски намештај. Некада се много путовало. Моји кофери су били тешки, пуни разног алата. Највише сам их донео из Немачке. А у Аустрији сам куповао кобасице са троугластим и четвртастим пресеком. Нису биле изблиза нашим, али су биле атракција. Била су то лепа времена...

Другу ћерку Марину нисмо упознали. Сазнали смо да је врстан аниматор и да је окренута савременој музици, пише мјузикле и има своју Академију за забаву и уметност, коју је отворио са кумом Ољом Инић.

Љиљана Петровић

ФОТИГРАФИЈЕ ИЗ ЛИЧНЕ АРХИВЕ